RUHUN DUYMAZ

AZİZ NESİN

Tren istasyonu üzerinde bir banliyö köyünde oturmak, İstanbul'un içinde oturmaktan çok daha iyi. Hiç olmazsa trenin tarifesi var, saat kaçta trene gideceğinizi bilirsiniz. İstanbul'un içinde her istediğiniz zaman otobüs, dolmuş, taksi bulabilir misiniz ?. Yağmur altında, sokağın ortasında yarım saat, kırk dakika dolmuş beklediğim çok olmuştu. Bu banliyöye taşındık da ne iyi ettik. Hem trende oturacak yer de bulunuyor. Kışın da sıcak. İneceğim durağa gelinceye kadar, ohh, açıyorum gazetemi, okuyorum. Hele akşamları dönüş saatlarında çok az yolcu oluyor. Yalnız yüksek sesle konuşmalardan trende kitap okuyamaz oldum. Akşamları Haydarpaşa'dan 20.35'de kalkan trene binerim. O akşam da öyle yaptım. En tenha kompartımanı seçtim. Yanıma kimse gelmesin de kitabımı rahatça okuyayım diye, her zamanki gibi tek kişilik koltuk aradım, buldum. Önce cığaramı yaktım, sonra çantamdan çıkardığım kitabı okumaya başladım. Ama sesler yükselince kulak verdim. Benim solumdaki koltuklarda karşılıklı bir kadınla bir erkek oturuyordu. Başımı çevirip baksam, tedirgin olacaklar ... Sonra da konuştuklarını dinlediğimi sanacaklar. Onları duymamak için kendimi kitaba verdim. Ne denli dinlenmeye çalışsam, yine de sesleri kulağıma geliyordu. Okuduğumu anlamıyorum. Bir satırı üç kere, beş kere okuyorum. Her gece evime trenle dönerken en az on sayfa okurken, o gece bir sayfa bile okuyamadım

Ertesi gece yine 20.35 trenine bindim. Her zamanki yerime, oturdum. Her zamanki gibi cığaramı yaktım, kitabımı açtım. Soldan yine o hırçın konuşmalar gelmeye başladı. Canım, insanlar, kendi özel konularını ne diye zorla yabancılara dinletmeye kalkarlar. Kulağımı tıkamak için bir elimi yanağıma dayayıp, sözde kitaba daldım. Ne yapsam, solumdakilerin sinirli konuşmalarından tek tük kelimeler kulağıma çarpıyor. O gece de bir sayfa ya okudum, ya okuyamadım.

Daha ertesi gece, o kadın ve erkekle bir kompartımana düşmemek için önceden gidip bir boş yere oturdum. Tren kalkmak üzereyken onlar da geldiler. Benim

sol yanımda, kompartımanın öbür penceresi önündeki koltuklara karşılıklı oturdular. Hemen de kavgaya başladılar. Konuştuklarını duymamaya çalışıyorum. Olmuyor.. Yerimi değiştirdim, yine sesleri geliyor. Öbür kompartımanlar kalabalık. Konuştukları daha doğrusu kavgaları duyulmasın diye, onların da tenha kompartıman seçtiklerini anladım. Onun için her gece onlarla bir kompartımana düşüyorduk.

Bu kadınla erkeği gördüğünün dördüncü gecesiydi. Onların, yüksek sesle konuşmalarından nasıl olsa kitap okuyamayacağımı anladım. Boşuna sinirlenmemek, için kitabı kapayıp çantama koydum. Başımı, onlardan ters yana pencereye çevirdim. Bir de baktım, ikisinin de yüzü pencere camına yansımış. Gecenin karanlığı dışta kalınca camı aynaya çevirmiş. İkisi de bütün ayrıntılarıy le camda görünüyorlar. Yani başımı onlardan yana çevirmeden, hatta başımı onlara tam ters çevirerek, her gece trende çekişip duran bu kadınla erkeği görebiliyordum. Erkek, esmer oldukça iyi giyimli, otuzun üstünde, kırkın

altında görünen biri. İlkokulu, en çok ortaokulu bitirmiş de, sonradan dümenler çevirip para tutmuşa benzer bir tip. Duruşundan, davranışından cüzdanı doluca olduğu belli. Ya bir esnaf, iyi bir yerde dükkânı var, ya da tezgâh sahibi bir usta...

Kadına gelinceee... Tek sözcükle kadın güzel... Ama nasıl güzel, biliyor musunuz? Güzel yemek gibi değil de, iştah ilacı gibi güzel. Duru ak, ama diri, pırıl pırıl bir teni var. Saçları da gür, bir hoş dağınık.. Yaşı, otuz var yok. Başından epiy işler geçmişe benzer. Ama ne çok bayat, ne de çok kaymak tabakasından tam karar...

Bunların yüzlerini, el-kol kıpırdanışlarını, pencere camında görünce, ister istemez konuşmalarına da kulak vermek zorunda kaldım. Erkeğin sesi boğuk, kalın.. Fısıldayarak, ya da alçak sesle konuşamayanlar vardır ya, işte onlardan. İlle de böt böt konuşacaklar. Erkek, çocukları korkutmak için böö diye umacı sesi çıkarırlar ya, işte o nota üzerinden konuşuyor. Azıcık kabadayımsı bir ses..

Kadınınki tam dişi sesi. Ci-elek bir dişi sesi. İnsana için-len "Şarkı söylese ya şu kadın " edirtiyor.

Erkek,

-Baktın.. diyor.

Kadın,

-Bakmadım.. diyor.

-Baktın, baktığını ben gördüm.

-Bakmadım diyorum, valla-ni bakmadım...

-Ben yutar mıyım be!..

-İster yut, ister yutma, bak-dım...

Aralarında bir "Baktın, bak-adım" kavgası sürüyor. Onlar da bizim evin oralarda otururlarmış. İstasyonda önce onlar indi, arkalarından da ben...

Ertesi gece yine onlarla bir kompartımandaydık. Boşuna kitap açmadım. Yüzümü onlardan ters yana, cama çevirdim. Sanki gece karanlığında dışarısını seyrediyordum. Ben böyle yapınca onlar da kimse dinlemiyor diye kendilerini daha rahat duyup daha güzel kavga ediyorlar.

Oturdular. Erkek o boğuk, böö sesiyle,

-Ben görmedim mi sanki, dedi..

Kadın,

-Yine başlama Allaskına ... dedi.

-Ne demek yine başlama...

-Ne olursun, sus...

-Yahu, sen beni enayi mi sanıyorsun be.. Ben yutar mıyım?. Bana bak!..Bana yutturamazsın..

-Şekerim, sana yutturacak bişey yapmıyorum ki...

-Ama adam sana yiyecek gibi bakıyordu.

-Hangi adam?

-Hangi adammış.. Sanki bilmiyor gibi...

-İki gözüm önüme aksın ki bilmiyorum...

-Köprüde ben bilet alırken sana bakan herif.. Ulan seni gözleriyle yiyecekti be..Çiğ çiğ yiyecekti...

-Vallahi görmedim. Kör olayım görmedim. Gençliğimin hayrını görmeyeyim ki haberim yok.

-Senin?.. Seni ha?.. Senin haberin olmayacak.. Herifin gözüne meze olursun...

Kadın sinirlendi:

-Eee, artık yeter! Elin herifi bana baktıysa ben ne yapayım?.. Alemin gözünü bağlayacak değilim ya...

-Bu kadar kadın var, onlara bakmıyorlar da ne diye hep sana bakıyorlar ?

-Ne bileyim ben canım...

-Haa ?..Sen herife pas vermesen, önce sen ona bakmasan, herif sana ne diye baksın ?

Kadın sustu, erkek susmuyor:

-Söyle!..Ne diye baksın sana.

-Ne olursun yeter, sus artık. Baktımsa trenden sağ inmek kısmet olmasın...

Trende yol boyunca kavga ettiler. Kulağım ister istemez onlarda, gözüm de camdaki yansımalarda...,Önce onlar trenden indi, arkalarından da ben.

Bir gün sonra yine trende buluştuk. Ama doğrusu bu sefer onları ben arayıp buldum. Karşılıklı oturur oturmaz erkek başladı:

-Neye vapurda karşımızda oturan herife bakıyordun ?...

-Kim ?Ben mi ?..

Erkek, acı acı güldü:

-Hıh hıh hıh..Aklınca bana yutturacaksın, öyle mi ?..

-Ayol hangi herif ?..

-Numara yapma..Bana bak, bana numara sökmez. Vapurda karşımızda oturan herif...

-Bakmadım...

-Baktın...

-Bakmadın, diyorum. Ay şimdi bayılacağım..

-Peki bakmadın da herif sana neye öyle yiyecek gibi bakıyordu ?

-Ne bileyim ben ?..

-Ne bileceksin sen..Dişi köpek kuyruk sallamayınca erkek köpek arkasından gitmez...

Kadın sesini yükseltti:

-Artık sen çok oluyorsun. Anladın mı ?

Erkek aşağıdan aldı:

-Peki şekerim, söyle öyleyse, neye bakıyorsun adama ?..

-Ayol bakmadım diyorum... Sen lâf anlamaz mısın?

-Baktın...

-İyi, baktım. Canım sağ olsun Baktım işte ne olacak ?

Erkek büsbütün pes perdeden aldı:

-Hah, işte böyle doğrusunu söyle, canım, kurban. Baktın, baktın..O kadar. Ama beni enayi yerine koyma...

-Aman yarabbi, yüreğime inecek. Ayol, vallahi billâhi bakmadım. Eğer baktımsa, eve gitmek kısmet olmasın...

Meraklı bir roman tefrikası o-
gibi her gece trende onları
iyorum. Yerlerine oturur o-
maz erkek başlıyor:

-Bana bak, ben cıgara alır-
 herife neye baktın sen öyle
Neye baktın manalı manalı..
Ay çıldıracağım. Şimdi yan-
ar, diye bağıracağım..
Söyle, neye baktın?
Ben herif merif görmedim..
Görmedin, değil mi? Zaten
görür müsün, görmezsin...
Bakmadım, bakmadım, bak-
tım...

-Baktın...

Kadın kararını vermiş insanların rahatlığıyle konuştu:

-Sana bişey söyleyeyim mi, eğer ben istersem senin ruhun, duymaz...

-Kiiim? Benim ruhum mu?.. Benim ruhum duymayacak ha...

-Ama yoksa, ben istemem...

-İstesen ne olacak be?

-İstemem ki.. Eğer istesem, ruhun duymaz, ruhun...

-Bana bak, sen bana iyi bak. Benim ruhum öyle bir ruh ki. Duyar!...

-Hah hah hah.. Güleyim bari.

Ruhu duyarmış. Hah hah hah.. Hiç güleceğim yoktu.

Erkek bozuldu. O boğuk sesiyle neredeyse ağlayacak..

-Ben...Ben..Ben..Ruhum... diye kekeledi.

Kadın devam etti:

-Yoksa ben istememöyle şey. İstemem anladın mı? İstesem.. Ruhun duymaz...

-Benim ruhum mu?.. Benim ruhum öyle mi? Benim ruhum duymayacak. Ben de öyle bir ruhvar kii, sen yapmasan bile duyar...

Trenden iniyoruz. Onlar yoluna ben yoluma...

Ertesi gece treni kaçıracağım da onları dinleyemeyeceğim, diye telesiyorum...

Yerlerine oturuyorlar. Erkek başlıyor:

-Lokantada...

-Ne olmuş lokantada?...

-Neye baktın be, niçin baktın?

-Kim baktı? Ben mi?..

-Numarayı bırak.. Sana kaç kere söyledim, ben yutmaaam ... Bana yutturamazsın.. Sen herife, göz süzmesen, sırıtmasan, herif sana bakar mı? Hem de bal gibi baktın.. Dönüp dönüp arkana baktın...

adın gayet rahat,
ooh, canım sağ olsun, bak-
ledi, ne varmış, baktım işte.
kek, sesi titreyerek,
en sana şimdiye kadar kö-
ey söyledim mi? dedi..
dın sertledi:
öyleyemezsin ki..Kötü bi-
pmadım ki, kötü bişey söy-
n...Söyleyemezsin...
rkek kabardı:
öyleyemezsin, deme! Söy-
sin, de...
öyleyemezsin....
ak şuna..Yahu senin için
kötü bişey söyledim mi?

-Söyleyemezsin...

-Söyleyemezsin deme yahu, söylemezsin de...

-Söyleyemezsin ki..Yok ki bişeyim...

Bunlar karı-koca mıdır, sevgili midir, nişanlı mıdır, anlayamadım..Yalnız anlayabildiğim bişey varsa, bu erkek, dünyanın en kıskanç erkeğiydi. Güzel kadına acıyordum. Ne talihsiz, hem de ne dayanıklı kadınmış.. Kadının dayanıklı olması, korkusundan olacak...Erkeğin bu isi cinayete

12

kadar götüreceği belli. Yazık bunlar geçinemezler. Ama ayrılmaları da zor. Adamın elinden bir cinayet çıkmadan ayrılamazlar..

Bir sabah işime gidiyordum.. Haydarpaşa'da trenden indim, vapura bindim. Eski bir arkadaşımı gördüm. Yan yana oturduk.. Arkadaşım...

-Şu kadını görüyor musun ? dedi.

-Evet?..

-Bu kadın, randevu evinde çalışır.

-Ne diyorsun?..

-Evet..Yanında oturan herif de kadının kocasıdır..

-Yaaa!..

-Bu adam, bu kadını yıllardan beri her gün kendi eliyle götürür, randevu evine bırakır. Akşam olunca, gider randevu evinden teslim alır. Geceleri çalıştırmaz..

Arkadaşımın gösterdiği karı-kocanın her gece 20.35 treninde kıskançlık kavgası yapan kadınla erkek olduğunu anladınız tabii..

Sabahleyin işe giderken, hiç kavga etmiyorlardı...

SON